

slaget under Nr. 2 ogsaa vil have skulle udgaae. Vort Forslag gaar ud paa, at, efterat de nævnte Ord ere udgaaede, skal der stee en Tilføielse til Paragraphen.

Formanden: Det seer jeg meget godt, men Forslaget om, at de omhandlede Ord skulle udgaae, er ikke stillet som et særligt Forslag; men i Forbindelse med et Forslag, der gaar ud paa, at der skal sættes noget Andet istedetfor disse Ord; thi naar der staaer: Ordene i 10de—11te Linie] „eller en til dette Niemed ordineret Mand“ udgaae, og i Stedet derfor føies til Paragraphen etc., er det det Samme. som om der stod: „istedetfor disse Ord indsættes følgende.“ Jeg kan derfor ikke efter de Regler, jeg maa følge ved at bestemme Endringsforslagenes Stilling til hinanden indbyrdes, fravige det, jeg udtalte før.

Høgsbro: Jeg forstaaer ikke dette. Vi skulle altsaa først stemme for, at disse Ord skulle blive staaende, og naar vi saa have opnaaet dette, skulle vi atter stemme for, at de skulle gaae ud.

Formanden: Der er dog en meget væsentlig Forskjel mellem, at disse Ord skulle udgaae, og noget Andet indsættes istedetfor dem, og at de skulle udgaae, uden at noget Andet indsættes istedetfor dem. Det er kun at opholde Thinget, yderligere at discutere dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke fravige den Bestemmelse, jeg har taget.

Høgsbro: Jeg skal kortelig begrunde det Forslag, der af et Fleertal i Udvalget er stillet. Det glæder mig denne Gang at kunne føre Ordet for et Fleertal; jeg haaber, det maa være et godt Varsel for Forslaget. De Ord, som bleve optagne ved anden Behandling efter Forslag af min ærede Sidemand, udtrykke vistnok Tanken i og for sig temmelig klart, men i Formen ere de mindre heldige. Vi have derfor søgt at give en saa udførlig Fremstilling af hele Forholdet, at der ikke kan være Tvivl om, hvorledes der i det Tilfælde skal gaaes frem. Først skal nemlig den vedkommende Menighed melde sig hos Kirkeministeren og

Kongen og anbrage om, at den theologiske Candidat, de ønske til deres Præst, maa faae kongelig Stabsfæstelse, og derefter skal Kongen, hvis han opfylder deres Andragende, paa samme Maade som ellers, naar et geistligt Embede bortgives, sende Candidaten til Ordination af Biskoppen. Naar han er ordineret, er han Præst, og da kan Sognebaandsløsning til ham foregaae efter de Regler, der indeholdes i Loven af 4de April 1855. Det er, som sagt, kun et efter vor Formening klarere Udtryk af den samme Tanke, som Thinget vedtog ved anden Behandling. Da der ikke er foregaaet noget Nyt i Mellemtiden, kan jeg ikke troe Andet, end at Thinget vil holde fast ved Tanken, og naar det finder, at denne Form er fuldkomnere, stemme derfor. Om de andre Endringsforslag skal jeg ikke udtale mig, før jeg har hørt, hvorledes de begrundes af de ærede Forslagsstillere.

J. N. Hansen: Efter Sagens Stilling ved 2den Behandling havde jeg haabet, at denne Lov vilde slippe over de Vanskeligheder, den kunde træffe paa sin Vej, idet der var grundet Udsigt til, at det høie Thing og vedkommende Minister vilde blive enige om den, saaledes som jeg antog, den vilde være kommen til at foreligge; men der blev ved 2den Behandling vedtaget et Forslag, hvorefter jeg ikke troer, idetmindste ikke før jeg har hørt den høitærede Minister udtale sig i modsat Retning, at Loven vil have Udsigt til med dette Indhold at gaae igjennem i denne Samling. Der blev nemlig vedtaget en Tilføielse om, at man, foruden at løse Sognebaand til en tjenstledig Præst, ogsaa skulde kunne løse det til en i dette Niemed ordineret Mand. Men efter den Maade, hvorpaa den ærede Minister udtalte sig under 2den Behandling, maa jeg antage, at han ikke gaaer ind paa Loven, naar denne Sætning bibeholdes, og for det Tilfælde, at Loven ikke skulde udkomme i indeværende Session, enten fordi man vil fastholde den nævnte Bestemmelse, eller fordi man ved 3die Behandling vil indsætte en anden, der har samme Virkning, nemlig, at Ministeren da ikke vil gaae ind paa Loven, har jeg tilligemed 14 ærede Medlemmer stillet de Forslag, som findes